

Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

22. sunnuntai Pyhän Kolminaisuuden päivästä, 27.10.2024

Pyhän aihe

Liturginen väri
 Alttarikynttilöitä
 Päivän Psalmi
 Vanhan Testamentin teksti
 Epistolateksti
 Evankeliumi

Antakaa toisillenne anteeksi
 Vihreä
 2 alttarikynttilää
 Psalmi 119:162–168 (Luterilaisia virsiä sivu 441)
 Jesaja 64:3–8
 Filippiläiskirje 1:6–11
 Matteus 6:14–15

Virret

Alkuvirsi	446	Oi Pyhä Henki
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	286	Ah armon Herra suloinen
Uhrivirsi	434	Kunnian Herraa palvelkaa
Ehtoollisvirret	736, 744	Riemuitse, Siion, Karitsan kiitos
Päätösvirsi	873	Hyvyyden voimat

Kollehtarukous

Herra Jumala, Taivaallinen Isä. Sinä olet Pojassasi Jeesuksessa Kristuksessa luvannut antaa synnit anteeksi jokaiselle, joka Häneen uskoo. Anna Hänen rakkauttansa sydämiimme, että mekin voimme sydämeistämme antaa anteeksi veljillemme ja aina vaeltaa Sinun lapsinasi. Kuule meitä rakkaan Poikasi, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen, tähden. Aamen

Saarnateksti

Matteus 6:14–15

Saarnan aihe

Anteeksiantamisen lähde

Johdanto

Saarnamme on päivän evankeliumista. Jeesus sanoo: **”Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän Taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi; mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.”** (Matteus 6:14–15) Jeesus puhui tämän vuorisaarnassaan erityisesti opetuslapsilleen, vaikka muitakin kuulijoita kyllä oli paikalla: **”Kun Hän näki kansanjoukot, nousi Hän vuorelle; ja kun Hän oli istunut, tulivat Hänen opetuslapsensa Hänen tykönsä.”** (Matteus 5:1)

Monet ajattelevat Kristuksen vuorisaarnasta, että se on hyvä elämän ohjekirja, ikään kuin julistus ihanne-elämästä. Toiset taas ajattelevat, että se on lain saarnaa, josta, jos tähtäämme sen ihanteita kohti, saamme pelastuksen. Tällaiset ajatukset ovat kuitenkin pahoin harhaanjohtavia. Vuorisaarnan ydin on evankeliumi, hyvä sanoma syntien anteeksiantamuksesta Jeesuksessa. Sen osoittaa jo pelkästään että

- a) autuaaksi julistukset, jotka sanovat: **"Autuaita (ylionnellisia, pelastettuja) ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on Taivasten valtakunta."** (Matteus 5:3) Siis ne, jotka ovat syntisiä, tuntevat syntinsä ja ovat vailla mitään mahdollisuutta itse parantaa elämäänsä tullakseen Jumalalle otollisiksi, ovat autuaita, onniteltavia ja pelastettuja.
- b) Jeesus opettaa opetuslapsilleen Isä meidän-rukouksen, joka on evankeliumia (Matteus 6:9–13)
- c) Jeesus lupaa kuulla rukoukset (Matteus 7:7–10)
- d) Jeesus kumoaa lain teot ja opettaa uskon vanhurskautta (Matteus 6:16–24)

Tämä ymmärtäminen on tärkeää, sillä lain ja evankeliumin sekoittaminen johtaa ihmisen ulkokultaisuuteen ja eksytykseen.

Kiinnitämme huomiomme myös siihen, että Jeesus sanoo: **"Sillä jos te annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa."** (Matteus 6:14) Jeesus puhuu opetuslapsilleen ja sitten Hän opettaa anteeksiantamuksesta ihmisille. On kyse ihmisten, kenen tahansa ihmisen, rikkomusten anteeksiantaminen sikäli, kun se on meistä kiinni. Mehän olemme luonnostamme valmiit tuomitsemaan jokaisen, joka tekee juuri meitä kohtaan vääryyttä! Tämän Jeesus kieltää. Se, että Jumala antaa anteeksi syntimme ja rikkomuksemme on eri asia, kuin se, että Jeesuksen opetuslapsi antaa toiselle ihmiselle anteeksi. Jumalan anteeksiantamus on mahdollista vain Kristuksen sovitustyön kautta: **"Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen Sanan."** (2. Korinttolaiskirje 5:19) Meidän syntiemme sovitus ja syntiemme anteeksisaaminen vaati lunastushinnan:

- **"Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaksi?"** (Matteus 16:26)
- **"Kukaan ei voi veljeänsä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitusta maksaa."** (Psalmi 49:8)

Mutta se, että Jeesuksen opetuslapsi antaa anteeksi toiselle ihmiselle, ei vaadi lunastusmaksua, vaan sen Jeesuksen vaikuttaman rakkauden, että **"Rakkaus on pitkämielinen, lempeä, ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ... ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ... vaan kaikki se peittää."** (1. Korinttolaiskirje 13:4–7) Anteeksiantaminen toisille ihmisille nousee kiitollisuudesta siitä, mitä Jumala on tehnyt meille Kristuksessa. Syntinen ihminen, sikäli kun hän on tullut syntinsä tuntemaan ja on saanut ne Kristuksessa anteeksi, ei voi myöskään olla pyytämättä anteeksi. Jos joku odottaa, että vain häneltä pyydetään anteeksi eikä itse koskaan pyydä anteeksi, osoittaa, että hän ei elä Jeesuksen terveissä sanoissa. Hän ei vielä ole löytänyt tietään syntisenä Jeesuksen ristin luokse vaan ainoastaan ulkopuolisena seurailee, mitä raskaiden syntitaakkojensa kanssa Jeesuksen tykö menneet ja Hänen ristinsä juurella lepävät tekevät.

Nämä saarnatekstin kaksi jaetta ovat heti pian Isä-meidän rukouksen jälkeen. Luther sanoo: *"Tässä Kristus heittää köyden meidän, kaikkien kristittyjen ympärille, koska meidän tulee muistaa, että Isä-meidän rukous on me-muodossa ja siinä me uskon sisarina ja veljinä Kristuksessa rukoilemme ensimmäisestä viimeiseen yhdessä!"* Mikä tekee meidät kristityiksi, on se, että me olemme saaneet syntimme anteeksi Jeesuksen tähden. Jos syntimme ei ole anteeksi annettu, emme ole kristittyjä. Yksi kristityn tunnusmerkkejä on, että hän antaa myös toisille anteeksi, sillä jos me annamme anteeksi, Jumala antaa meille anteeksi ja silloin voimme myös rukoilla Isä-meidän rukouksen sanat: **"Anna meille meidän velkamme (syntimme) anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme meidän velallisillemme."** (Matteus 6:12)

1 Ehdollisuuden merkitys (Matteus 6:15)

Mitä Herramme Jeesus tarkoittaa tällä ehdollisuudella "jos"? Se tarkoittaa sitä, että Herramme Jeesus Kristus on kyllä sovittanut kaikkien ihmisten synnit, on kasteessa ja lahjoittamassaan uskossa antanut

vapaana lahjana syntimme anteeksi ja on lukenut meille Herramme Jeesuksen Kristuksen vanhurskauden eli Jumalalle kelpaamisen ja Hänen mielisuosionsa osalliseksi pääsemisen. Mutta jos emme anna toiselle ihmiselle hänen rikkomuksiaan anteeksi, menetämme sen anteeksiantamuksen voiman ja siunauksen, mikä meille on Kristuksessa annettu ja Jumalan Kristuksessa tekemän sovinnon hyvän sanomana sijasta levitämme ympärillemme katkeruutta. Tämä on vakava asia. Siis vaikka sinä et antaisi anteeksi toisen ihmisen rikkomuksia, niin sinun syntiesi sovituskassa tosin on maksettu, mutta sinä et pääse sitä uskolla omistamaan ja nauttimaan, koska omatuntosi todistaa sinua vastaan, että olet katkeroitunut ja anteeksiantamaton. Olet niin kuin tuo armoston palvelija, josta Jeesus opettaa Matteuksen luvussa 18: **”Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa? Jeesus vastasi hänelle: Minä sanon sinulle, ei seitsemän kertaa vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän. Sen tähden Taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltaan tiliä .... Sinä paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä minulta pyysit; eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi?”** (Matteus 18:21–35) Jeesuksen esimerkissä paha palvelijaa ei heitetty helvetin tuleen, vaan kärsimään anteeksiantamattomuuden palkkaa, mikä siis on vielä ajallinen rangaistus. Tämä johtopäätöksen teemme, koska anteeksiantamisen rukous muita kohtaan on sisällytetty Isä-meidän rukoukseen ja kertomuksesta armottomasta palvelijasta.

2 Voimattomuutemme ja anteeksiantamattomuuden seuraukset (Matteus 6:14–15)

Jeesuksen Sana on siis meitä sitova. Silloin kun en kykene antamaan toiselle ihmiselle anteeksi, minun tulee kääntyä rakkaan Vapahtajan Jeesuksen puoleen ja sanoa: *”Herra armahda minua, sillä minä en omasta voimastani pysty antamaan anteeksi lähimmäiselleni. Auta minua näkemään omat suuret syntini ja sinun anteeksiantamuksesi valtavuuden. Vaikuta minussa, että turvautuisin yksin sinun armoosi ja vaikuta minussa, että minä myös antaisin lähimmäisellen anteeksi koko sydämeistäni.”* **”Paranna minut, Herra, niin minä parannun, auta minua, niin olen autettu.”** (Jeremia 17:14)

3 Anteeksiantamuksen lähde (Matteus 3:3)

Sakarjan kirjassa sanotaan: **”Sinä päivänä on Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla oleva avoin lähden syntiä ja saastaisuutta vastaan”** (Sakarja 13:1) ja **”He katsovat Minuun, jonka ovat lävistäneet.”** (Sakarja 12:10) Sakarjan kirja avaa meille, mikä on anteeksiantamuksen lähde? Tämä lähde on Herra Jeesus Kristus. Jeesus on se lähde, josta yksin pulppuaa anteeksiantamuksen verivirta, se on, Hänen päästään, ruumiistaan, käsistään, jaloistaan ja kyljestään; pää orjantappurakruunulla rikottu, ruumis ruoskimalla rikottu, kädet ja jalat nauloilla lävistetty ja kylki keihäällä puhkaistu. Sinua kehoitetaan katsomaan Häneen, jonka sinä olet lävistänyt. Toki voit sanoa, että ethän sinä Jeesusta ristiinnaulinnut, mutta tosiasiallisesti sinä olet lyönyt orjantappurakruunun Hänen päähänsä, sinun syntisi ovat Hänen ruumiinsa ruoskineet, sinun rikkomuksesi on Hänet kätensä ja jalkansa lävistäneet ja sinun kapinasi Jumalaa vastaan on keihäänä Hänen kylkensä puhkaissut. **”Mutta totisesti, meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme Hän sälytti päällensä. Me pidimme Häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.”** (Jesaja 53:4–5) Sen tähden Jeesus on kaiken anteeksiantamuksen lähde. Jeesuksessa sinut on sovitettu Isän kanssa, sinun syntisi on annettu anteeksi ja Hänen vanhurskaus on luettu sinun hyväksesi. Nyt sinä sanot yhdessä Daavidin kanssa: **”Sinä Herra neuvot minut elämän tien. Ylenpalttisesti on iloa Sinun kasvojesi edessä, ihanuutta Sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti.”** (Psalmi 16:11) Amen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa